

Mál nr. 97/2019**M og
V vegna ábyrgðartrygginga bifreiðanna A og B.****Árekstur á Langholtsvegi við Álfabrekku, hinn 9. febrúar 2019.****Gögn.**

Málskot mótttekið 15.3.2019 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 30.4.2019 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Hinn 9. febrúar 2019 varð árekstur milli ökutækja A og B, með þeim afleiðingum að bifreiðarnar skemmdust talsvert og slys urðu á farþegum í bifreið A. Lögregla var kölluð til og samkvæmt lögregluskýrslu voru atvik, samkvæmt M, sem ók bílaleigubifreiðinni A umrætt sinn, þau að hann var að aka veginn til suðurs þegar hann sá allt í einu bifreið B aka á talsverðum hraða eftir miðjum veginum. Báðir ökumenn hefðu nauðhemað en ekki náð að stöðva bifreiðarnar svo að þær rákust saman. Þá hefði útsýni verið nokkuð skert þar eð þriðja bifreiðin var kyrrstæð í vegarkanti, á vegarhelmingi bifreiðar B. Samkvæmt ökumanni bifreiðar B ók hann veginn til norðurs og þegar hann ók upp brekku sá hann bifreið A á miðjum veginum. Vegna hinnar kyrrstæðu bifreiðar hafi hann ekki getað sveigt til hægri framhjá bifreið A og þá hafi hann ekki náð að stöðva bifreiðina í tæka tíð. Hann hafi ekið á 60-70 kílómetra hraða á klukkustund í aðdraganda árekstursins. Samkvæmt lögregluskýrslu var snjóþekja og svell á vegi á slysstað.

Þar sem ágreiningur var um sakarskiptingu var málinu vísað til tjónanefndar vátryggingafélaganna sem komst að þeirri niðurstöðu að sök skiptist til helminga þar eð ósannað væri með stöðu bifreiðanna í aðdraganda árekstursins.

M er ósáttur við þá niðurstöðu og telur sig ekki bera ábyrgð á árekstrinum, enda hafi hann ekið í samræmi við aðstæður og gætt fyllstu aðgæslu. Jafnframt tekur M fram að megi á einhvern hátt rekja áreksturinn til vanbúnaðar bifreiðar A hljóti það að vera á ábyrgð bílaleigunnar sem eiganda hennar.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V fram að félagið muni ekki skila sérstökum athugasemdum í málinu enda sé það vátryggjandi beggja bifreiða. Bréfi V fylgir þó yfirlýsing frá ökumanni bifreiðar B, þar sem hann lýsir þeirri skoðun sinni að bifreið A hafi verið á vitlausum vegarhelmingi þegar bifreiðarnar rákust saman og að hæpið sé að til árekstrar hefði komið hefði bifreið A verið búin betri hjólbörðum.

Álit:

Af frásögn ökumanna í lögregluskýrslu má ráða að báðar bifreiðarnar hafi verið á miðjum vegi í aðdraganda árekstursins. Þá er ljóst að akstursskilyrði voru slæm og þrengsli vegna kyrrstæðrar bifreiðar gerðu ökumönnum erfitt um vik að mætast. Ekki verður hins vegar fullyrt um að bifreið A hafi verið á vitlausum vegarhelmingi þegar til árekstrar kom, enda segir ekkert um það í lögregluskýrslu, né að ástand hjólbarda hennar hafi leitt til þess að bifreiðarnar skullu saman. Eins og málið liggur fyrir verður því ekki ráðið hvor ökumanna eigi fremur sök á árekstrinum en hinn. Samkvæmt því, sbr. og 89. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, þykir rétt að hvor ökumanna beri helming sakar.

Niðurstaða.

M ökumaður bifreiðar A ber helming sakar og ökumaður bifreiðar B ber helming sakar.

Reykjavík, 14. maí 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.